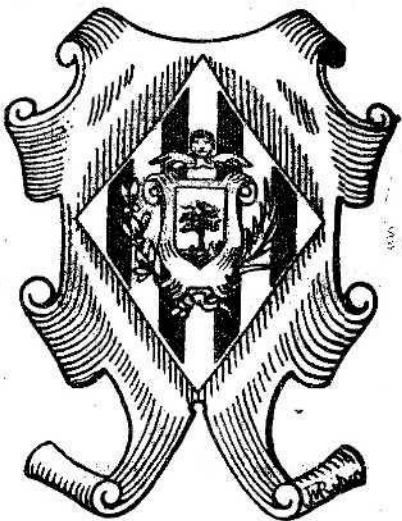

El Baix

Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 cèntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITTITS: 20 CÈNTIMS LÍNEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Davant la realitat present

Prevèiem que s'acostaven hores de neguit i de gran violència davant la actitud cada dia més tívica en que s'anaven posant les coses. Tot feia esperar que d'un moment a l'altre es produiria el fet fulminant que faria liquidar les fortes nuvolades acumulades per les intoleràncies, els egoïsmes, les pretensions desmesurades, les irreflexions i demés causes enverinadores dels esperits; i el fet es produí, i es desencadenà damunt la Pàtria una tempesta tant aparatosa que posà en tensió nerviosa a tots els que vivim damunt les terres nostrades; i tots, ioves i vells, homes i dones, apassionats i humils, tots, absolutament, visquerem hores de incertituds i de neguits tement ésser víctimes de la fulminació sectària i arrosegats per les corrents demagògiques.

Avui, passat el terratrèmol i vista la corrent que ha dominat, el nostre esperit veu un panorama no gaire afalagador a les nostres conviccions patriòtiques, sanament patriòtiques; però tranquil·litzador en bon grau davant el restabliment de la equitat justiciera, d'aquesta equitat que voldriem veure implantada amb serenitat i amb tot aquell seny que fa de la justícia la cosa més apreciada de la humanitat.

El treball ha sigut fort i ha arribat al fons de les ànimes més equilibrades; per això avui encara ningú se sent amb suficient domini per judicar els fets passats amb la sensatesa necessària. Per fer-ho cal la pacificació dels esperits i la recopilació de dades suficients que permetin formar un judici eficient sobre les actituds adoptades per els alts dirigents de la opinió popular. Dia vindrà en que serà jutjada la actitud dels qui tenien aquesta forta responsabilitat, i el fall que la opinió dongui serà el premi o el càstig a que s'hauran fet creditors els homes que es trobaven en el lloc de comandament per guiar la nau de la Pàtria.

En aquestes hores de tristesa i de dolor no és humà allargar-nos més en consideracions sobre aquest tema.

Déu faci que el seny s'imposi una vegada més en tots els catalans i ens obri els ulls a la realitat per laborar conjuntament i bastir una Pàtria esplendorosa, forta i treballadora.

DIVAGACIONES DE UN ESPAÑOL

Mi adiós a Jaime Carner

En la comarca de Vendrell, era conocido como el amigo íntegro. En el distrito, como Diputado por derecho propio. En Cataluña se le tuvo por árbitro entre los abogados más eminentes. En Barcelona se le reputaba como hombre austero, demócrata sincero, cuerdo, sensato, patriota y clarividente.

Cuando Alfonso XIII se atrevió a blasonar de legítimo heredero de Felipe V, Carner clamaba por la bandera catalana que había que poner «bien alta, bien derecha y bien sola». Pero al advenir la República le prestó sus mejores alientos i sus incontables servicios. Y con su verbo luminoso, fuerte como los acentos del campo tarraconense, sinceros en sus palabras y claros en expresión, dijo desde el banco del Gobierno republicano, que la democracia de Cataluña se sentía profundamente republicana, y fundida «con alma pura y pensamien-

to sin reservas» a los destinos de la República Española.

Azaña, en memorable sesión dijo al Congreso con honradez castellana que «la potencial autoridad de Carner, su competencia admirable, su bondad excesiva y su bien probado republicanismo, le habían granjeado su mente y su corazón».

Carner con su figura cuadrada como una torre, maciza como lingote de acero, con su busto de atleta y su acento vendrellense, demostró en el Ministerio de Hacienda, su labor ingente y su entrega de lleno al servicio de la República en la confección de los primeros Presupuestos. Al presentarlos en el Congreso nadie dejó de percibir la emoción de un trabajo discutido centavo a centavo, y aun con furtivas lágrimas, por lo que hubo de restar a beneficencias y necesidades apremiantes, que son los pesos muertos que escorbaban la nave en su ruta por la Hacienda.

En la Esquerra Catalana, era uno de los ricos valores políticos que sabían armonizar los problemas sin el aparatoso tropezar de Companys, cuyo ta-

lento pirotécnico, no se habría producido de estar íntegra la autoridad de Carner, que padeció por espacio de año y medio ese suplicio tanto más largo y más martirizante, cuanto mayor sea el talento de los médicos y los recursos de la ciencia. Ella se rinde impotente ante un mal que no perdona.

La humanidad está castigada en su menguada omnipotencia quirúrgica y terapéutica. Al llegar a esta dolencia mortal, que va lentamente comiendo las resistencias físicas, hasta que el corazón se cansa por ineficaz, solo la mentira acomodaticia, es la misión de los émulos del famoso personaje de Moliere.

Don Jaime Carner que, como tantos otros, nació en la batalla política dentro del Ayuntamiento de Barcelona, de donde salieron Cambó y Rocha, Emiliano Iglesias y el actual Ministro de Obras públicas; cuando el señor Maura presentó al Rey en la casa que fué residencia del Consejo de los Ciento, mientras unos recibían al Monarca, Carner se eliminó del cuadro, como protesta cívica. Y se fué al ostracismo.

Pero al llegar la hora de la República, aquel hombre de la Solidaridad, aquel regidor de Barcelona, el Diputado por Vendrell, salió a la palestra con toda su entereza magnífica, con toda su valorización de trabajos incesantes, persistentes, tan equilibrados como prestigiosos en su decisión. Plenitud social y económica, bufete de grandes resultados i familia estimadísima, fueron dejados a un lado porque la República reclamaba su talento, su audacia y su poder constructivo.

La fatalidad le arrancó del Ministerio de Hacienda para hospitalizarlo entre los prodigios de una ciencia impotente para tal caso, hasta arrebatarlos su personalidad que hacía tiempo la dábamos por perdida. ¡Qué gran dolor ha de ser para un hombre de talento prodigioso esa finalidad ya presentida por su desdicha y su desesperación moral!

Hay en mi pueblo y en la calle en donde nació, una «casona» del tiempo viejo. Es doblemente centenaria. Es una casa histórica, por su representación y su linaje. Tiene el número 1. En mis días de niño tenía una cadena puesta en el guarda-cantón de la entrada. Los abuelos nos decían que aquella anillada de hierro, significaba que en tal hogar había dormido el Rey Fernando VII, a su vuelta a España.

Esta casa pertenece a la que fué esposa de Carner y ahora a sus hijos. Como en históricas delegaciones, los viejos de esta «casona» tenían el deber de cuidar «EL MISTERIO DEL AZOTAMIENTO». Es, en cierto modo, una especie de cofradía que en Sevilla cuida de un «Paso». Todos los años por Semana Santa, los que representan la «casona» de mi Vendrell, atienden la reposición del «Misterio» con Jesús amarrado al pilar y dos sayones castigando al Divino Maestro. Al llegar el sábado de Gloria, se enfundan las imágenes i se guardan de nuevo en la «casona» del número 1, de mi calle, en donde nació...

Carner, se apareció «el último sábado de Gloria» sin avisar ningún amigo, ni dar cuenta a sus hijos. Fué sólo, con el criado i el chofer. Subió las escaleras de la «casona». Entró en todos los departamentos. No dijo una palabra ni se permitió indicación alguna.

Ante la imagen de Jesús, amarrado al suplicio, puso su vista y su pensamiento, por instantes muy fijos. ¿Qué pensó? ¿Qué le movía a tan secreta visita?

Carner estaba herido de muerte y él lo sabía. ¿Como lo iba a ignorar aquel gran patricio, que parecía un Juez de Roma por su empaque y su mentalidad?

No quiero divagar de creencias, porque ya dijo el libro pensador de Vera, el insigne novelista don Pío Baroja, que en España hasta los más laicos són católicos por una gracia de la incredulencia.

Pongo sólo esta nota sentimental en el despedido del patricio amigo, por una grandeza local y una devoción personal. Fué su última visita al Vendrell, a su «casona», a su recomendado «Misterio de la Pasión». ¿No había otra «Pasión» y otro «Misterio» en esta visita muda de palabras, pero elocuente en su hecho?

El amigo de la infancia, el notable jurisconsulto de Barcelona, el factor de la «Generalitat» y el Diputado que supo marcar al Lerroux en su día ya histórico. El dió pruebas de gran republicano. He de decirle mi «Adiós». También viene a ser una especie de «Hasta luego», al ilustre jerarca.

¡Cómo se van los buenos!

JOSÉ AIXALÁ

(Del «Diario de la Marina». Havana.)

Tossa de Mar, recò de felicitat

Hem observat ben clar que'ls felins fan goig i els llueix el pel, a més, son sociables, no s'esfereixen, estan graso i tenen dò de gents. I com que van tips no s'els veu esperant l'arribada de les barques quan treuen el peix en paneres i el porten fins al mercat (un taulell llarg de ciment armat en un carrer a prop del mar i esperen que se'ls hi porti a casa. Algún endut per la costum, segueix als pescadors i a les paneres, per fer exercici tant sols, però no recull el peixet que pugui caure pel camí. De vegades un goç se'l menja, cosa que ens ha extranyat bastant.

Fa molt bonic quan el sol és alt veure les barques arrenglerades damunt la sorra, quietes i assesegades, a prop de Vila Vella.

Una remor ens fa fitar l'esguard encuriós. Son els nois de la colònia de l'Ajuntament de Barcelona. L'alegria seva, cridanera i encomenadissa, te un caire al optimisme com un vol de pardals enjogaçats. Donen tò a la platja, mar, muntanya i població. Aquest estol de criatures que voreja als doscents ens ha atret per les seves rialles i hem departit una bella estona amb ells. Ens han explicat el que feien i quant es divertien, lamentant que sols els hi quedaven cinc dies d'estada a Tossa (el 12 de Setembre és el dia marcat per a ésser a Ciutat). Feien elogis dels seus professors que es desvetllen per a ells, i de quant agradosa els hi és la estada, suspirant per que l'any proper, potser ja se l'hauran de mirar de lluny. La senyal d'entrar a l'aigua és donada. Diligents i entusiastes s'han cobejat en aquest mar blauíssim i transparent que sembla aigua clara.

Hem seguit la seva empremta i també, a l'aigua! com els nois de la colònia. Aquesta visió de infància no'ls hi treurà ningú i estem segurs que'ls hi perdurà sempre. Que sigui per be de tots.

Unes roques semblantes a les de Barà ens han cridat l'atenció i ens hi hem entretingut tot contemplant musclos i barretets adossats a elles, que es veuen poc inquietats, inútil dir-ho, ara contemplats, ja és altra cosa.

Un sol beatífic, sense males intencions, fa ben agradable la visió panoràmica que des de dintre el mar contemplem, i d'allí es divisa molt bé el café del passeig, que a la hivernada serà obert no mes fins al migdia i gairebé estarà orfe de parroquians. Ara, que a l'istiu fan la pau, puig treballen de debò. I és natural, doncs com que en aquest temps no funciona l'únic cinema de la població, tothom concorre aquest café-bar i és interessantíssim veure'l abans de sopar, quan els joves i noies de la colònia, i els que no ho son, al compàs d'una gramola dansen uns balls enso-pits, mentre s'absorbeixen aperitius i refrescs i les mamàs fan labors. De vegades neix un idil·li que florirà mentre duri l'estada, segurament. I com que és el punt de reunió, tothom acudeix allí, i els que no volen sentar-se a les taules del café, resten un xic apartats, contemplant als estiuers i colònia. Un grup nodrit de dones i xicalla foma un envà que dificulta la fresca. Son les dones i criatures dels pescadors, que també hi van a passar la estona. Espectacle econòmic i d'istiu, com no! si no n'hi ha d'altre. Es plaent per la placidesa en que transcorre i la inutilitat de l'autoritat.

Tots son gent d'ordre i poc amiga de soroll, car el soroll que hi ha allí és tan sols de la ràdio i la gramola.

No mes a les muntanyes, seguint-les regularment, ens hem topat diferents vegades a la caiguda de la tarda amb els carrabiners.

Quin perfum portem d'elles! Ens saturem de l'aromatisme de les plantes muntanyenques, tot embadalint-nos amb la contemplació de les alsines su-reres. ¡Ja se'n podrien fer de pesebres amb tant de suro!

Una vista bella i esplèndida és el paisatge entre muntanya seguint la carretera que va a Sant Feliu. Aquelles cales són recones meravellosos, creacions superbes de magnificència, que al mirar-ho es te d'estimar forçosament la naturalesa sàvia, sobre tot en aquest quiet recò de món que ens sembla que encara que sigui per poc temps, hi hem trobat la felicitat.

El traje d'etiqueta que aquí s'empra no acaba de fer-nos el pes. Es el natural del país, de pescador, el jovent amb els pantalons blaus i brusa amb cremallera i espadnyes. Les noies, com a tot arreu! vestits de colors clars i blancs que fan resaltar la morenor sana d'aquestes ben formades gironines que admirem al passeig on hi ha el café-bar quan hi venen a lluir i dansar.

L'hostalatge on estem és quiet com la població, adquirint per tant la mateixa tònica. Clients reposats, colrats del sol i amarats de l'aigua. Sense ésser nombrosos omplen l'estança.

Enfront nostre, un matrimoni francès quiet i pacífic; al costat d'ell una dama anglesa ja entrada en anys que a cada àpet es presenta amb abillament diferent empró sempre du un llibre voluminós el qual reclama, a marxés forçades, un faristol per el pesant que li resulta quan entre plat i plat el llegeix; tocant a ella, una mare acompanyada d'un nen d'uns nou anys d'edat, catalans; segueix a aquests, una família francesa composta de matrimoni i dos fills, nen i nena i una cunyada; i, veïns d'ells nosaltres; aquest és tot el personal que podríem dir ne inamovible.

En quant a les demès taules varien tots els dies. Viatjants, corredors, visitants, tota aquesta concurrència es composta d'aus de pas que podríem dir-ne, però sempre i per damunt de tot pacífics, quietes, reposats i comeditos. Aquest hostalatge, per damunt de tot, te el tresor de no deixar sentir el baf de fonda. Hom diria que's troba a la seva pròpia casa. Potser per això ens ha sigut tan agradós i atractiu.

Voliem repós, voliè quietut, voliè tranquil·litat i ho hem conseguit.

Ja podem doncs retornar a ciutat que hem emmagatzemat oxigen per bastant temps i hem adquirit la recepta mèdica per tots els malalts nerviosos, que si Tossa no els cura es pot desconfiar gairebé de tot altre lloc.

Bona ha estat la estança en un dels bells recones de la Costa Brava.

ICAR

Tossa de Mar, Setembre de 1934.

EL BAIX PENEDES admet, en principi, la col·laboració espontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament publicats, sempre que siguin curts, tinguin interès periodístic i encaixin dintre les normes generals del periòdic. No es tornen els originals, publicats o no.

LA

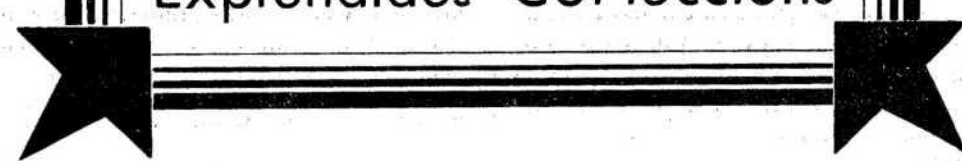
Casa Mumbrú

Assabenta a la
seva clientela
haver rebut les

NOVETATS D'HIVERN

per a Senyora,
Home i criatures

Explèndides Col·leccions

D'escoles i escolars

Una vegada més l'afar escoles dona motiu d'aixecar polvoreda entre consellers i públic, per si ha d'esser negre o blanc. Nosaltres entenem que no és qüestió de discutir aquestes petiteses, el que si creiem és que caldria portar-ho a terme i no parlar-ne mes, ja que de tant parlar-ne ja ningú dona crèdit a les paraules. Vertaderament fa vergonya, veure com fins els llogarets construeixen escoles de peu, i nosaltres estem igual que 40 anys enrera, si no pitjor, ¡les ocasions sols pasen una vegada a la vida!

Sempre és preferible col·locar uns bons mobles en una casa adequada; però això no vol dir que per no tenir una casa confortable no es pugui adquirir un bon mobiliari, el qual equival a que si de moment no tenim escoles noves, no poguem tenir bons professors doncs l'ensenyament igual pot efectuar-se en habitacions modestes que en cases de primer ordre.

Cal fer un esforç per part de tots, i deixar de banda rencúnies. Es convenient escampar llavor nova per a que al seu temps dongui un fruit sà; ens referim a aquests nois que pugen i que fa vergonya veure'ls pels carrers a totes hores del dia, abandonats i no respectant a ningú, ni de paraula ni de fet.

No pequem de tot a l'ensenyament, doncs també bona part de pares en son culpables; no podem capir com poden consentir deixar-

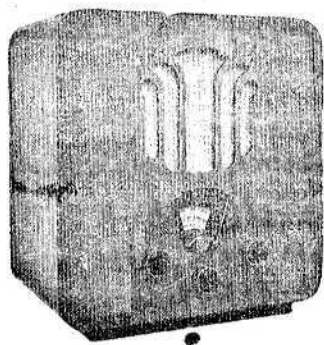
los anar abandonats i no recordar-se d'ells fins quan tornen a la llar tot i no ignorant alguna vegada les malifetes que han fet.

Una vegada si que tinguérem un bon ensenyament, tot i no tenir la vila escoles de primer ordre. Cal veure avui aquells infants d'allavors, ara convertits en homes casats i amb petits; aquells si que han demostrat en tots conceptes la educació que reberen, i això és el que voldríem.

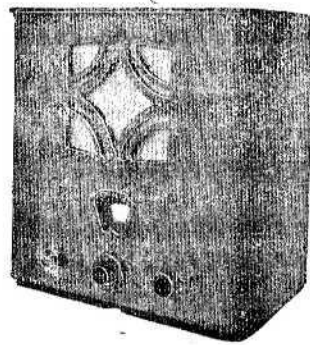
Aquells tenien qui els guiava correctament tan per part dels pares com del professor; avui als primers — no direm pas tots — no els importa el que fan i deixen de fer, i els professors tal vegada no tenen prou energia per a dominar-los; per altra banda pocs deuen ésser els pares que preguntin als seus fills el que els fa fer el professor, com aquest, si el noi no compleix, no formula la queixa a quifcerrespon.

Respecte i educació primer que tot és el que convé ensenyar-los i fer-ho complir amb el màxim d'energia; i això igual pot ensenyar-se a les escoles que tenim avui, que a les que poguem tenir en altre temps. Això no vol dir deixar abandonats els treballs i fer-ne si és precis per a que dins el mes breu temps poguem tenir el que ens pertoca.

LL. B.

Philips

La marca mundial que cada any perfecciona els seus aparells de Radio permetent oir a la nit Radio Barcelona, sense barrejar-se

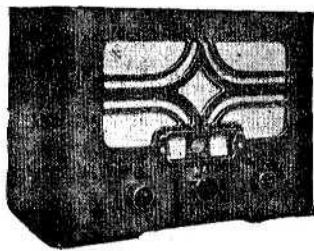
Philips ha posat a la venda els seus nous aparells de Radio tipus
Any 1935 a Superinductància

Els quals es podran veure i sentir durant els dies de la Fira
a casa el Representant

J. VIDAL I SOCIAS

Salmerón, 15

VENDRELL

DIVAGACIONS ANTILLANES

¡Casar-se... no fora res!...

En el meu temps, i suposo que ara serà igual, la gent exclamava:

*Casar-se no fora res
si al cap de l'any, no fossin tres.*

Ve a tomb tal sentència popular, per haver llegit aquest matí, després de anotar els estralls de les bombes *coti-nocturnes*, que Mussolini prohibirà els treballs en les dones. Les italianes són al món, per a donar fills a la Itàlia.

Però no tots els matrimonis són reproductius i especialment en la alta esfera social. Si en una parella pobretona resultés improductiva, potser que la esterilitat els hi vingui com una gràcia de Déu, mentre en gent acomodada la eixorquia resulta una desgràcia familiar.

En els matrimonis ben avinguts, i que fugen dels mal de-caps, fins constitueix una sort que Déu n'hi dói! Mentre que en casa rica, desitjosa d'un hereu i una pubilla, si no li duen una criatura de Barcelona, o de París, deserta la infeconditat una mena de guerra civil, sorda, malhumorada, capàs de convertir en infelissos als més indiferents en els problemes de fora casa.

Casar-se no fora res si al cap de l'any la llevadora no complís la seva missió cridada en moments decisius. Però en matèria ginecològica, també ocorren les coses més inesperades. Posem-hi un exemple: «Una bessonada». Al Vendrell, venien al col·legi del Crusat, quan estava sobre el «Café España», dos nois bessons, de la Barceloneta, qual nom se m'ha esborrat de la memòria. Però no cal posar aquí testimonis que avui qui sap on deuen ésser, ja que tinc dugues cosines germanes, més velles que jo (i Déu els hi conservi la vida) les quals són bessones. Una germana de la meua mare, q. a. c. a., va quedar vídua, amb dugues nenes. I després van casar-se, en un mateix acte, la mare i filles bessones, amb un víduu i dos fills, que si no eren «mellizos» o «gemelos» ho semblaven.

*Son engütes a combatre
si al cap de l'any rasullen quatre.*

¡Sempre hi ha un pitjor! I Déu ens en guardi d'un *ja està fet*. Perquè en les notícies d'avui hi trobo aquesta particularitat, que vé com l'anell al dit: En el poble de Candelària, de la Província de Pinar del Rio, una dona *guajira*, ha donat tres criatures perfectament saludables. I agrega el corresponent: «Todo el pueblo se ha conmovido con este alumbramiento».

*Van casar-se i ¡quíl que tinc!,
al cap de l'any, eren cinc.*

Es també el cas de un amic meu, galleg, viatjant a Mèxic per la cigarria «El Buen Tono», en dos parts de la dona, van comptar vuit familiars, puig cada vegada en sortien tres de carambola esplèndida. ¡I son felissos! Tots estan O. K. Gràcies que cada un dels meus devia portar un pà sota l'aixela, perquè el meu amic ha anat prosperant. Ja ho diu l'Apel·les Mestres, en la bella poesia «Els Sardiners»:

*Posar boques al món, no és brava posta:
Ficar-los hi pà a dins, és el que costa.*

¡Ai, caram! L... ¡si en vinguessin quatre d'un sol part? ¿Què diríem? Perquè en el món passen coses ben originals. Són rareses del temps, em figuro jo. Quan la donen per temporals, en surt un en cada recó del món. ¿Que vé una calamitat pública o privada? Doncs tot seguit veureu el duplicat de l'espanyesa.

El «Diario de la Marina», de no fa gaire, portava la fotografia de una «nurse» que, somrient, presentava els quatre nens del matrimoni Larry Wycoff, de Lac City, com una mestriosa obra de cuidado, en l'hospital de dita ciutat. Tots allí es preocupen de lograr el millor èxit d'aquesta monada de «quàdriga».

*El casar-se no és tan lliç
si amb un any ja sumen sis.*

Fa pocs dies, he enviat a la Biblioteca una publicació noticiosa de un part de cinc criatures en el domini del Canadà. Una pobre senyora de vintiquatre anys que viu en una

casa en despoblat, feta de troncs d'alsines, per on han vingut al món: «Cecília», «Ivonné», «Maria», «Emília» i «Anneta», precisa ment el «Memorial Day», vora del poble de Corbeil (Ontario). Tot el poble s'ha posat en competència a servir a l'afortunat matrimoni, facilitant tota classe de recursos per a el millor èxit d'aquest aconeixement.

*El casar-se no és tan net,
si al cap de l'any, resulten set.*

Ja després d'aquesta enorme collita de nenes, sembla que no devem esperar una xifra més alta, perquè seria una tremenda desgràcia, sense possibilitat d'èxit. ¡Doncs en tot hi ha sempre qui guany! ¡Cantin papers i mentin barbes!

«Betlem (Brasil) informen del poble de Parimpins (¿Parim... pins?) que la senyora Hansen, ha donat al seu marit, en un sol part, la friolera de sis nenes, perfectament bé. I que la mare i les recent nascudes, no sols grudeixen de bona salut, sino que tot el poble es desfà en cuidados per a auxiliar a la mare amb les sis criatures.»

Sempre és un consol veure com la espontaneïtat de la gent procura endolcir aquesta opulència de criatures, que a Mussolini busquen en les italianes i que a França, (que és pagès endarrerit i cap anyada li és bona) concedirien la palma de la Llegió d'Honor a la mare de tan bellíssima ocurrència, que és una excepció en el món actual.

*El casar-se no és pa cult
si al any resulten vuit.*

¿Es possible que en el món hi hagi qui aventatgi aquesta prodigalitat feconda?

¡Tornem a dir-ho! En tot hi ha sempre qui guanya.

Retallo, engomo i enganxo al article:

«Excepcional cas de FECONDITAT. Georgetown (Guayana Anglesa). La senyora Carola Perez, es troba avui al cuidado de set fills donats a llum en un sol part. Els metges consideren que és un cas ÚNIC en la història de la medicina. Els informes rebuts

indiquen que, tant la mare com els recent nascuts, estan perfectament bé.

I agrega els cable: (Val la pena posar bona atenció a la particularitat que segueix): El Senat del Departament de Bolívar, ha rebut la sol·licitud de una concessió governamental a favor de la família Perez. El cap familiar don Lluís Perez ha sigut cridat per tal assumpte al Departament de... ¡OBRES PÚBLIQUES!

¿Ja veieu? Després d'aquesta extravagància pública, ja no queda res a dir.

¡Déu ens en guard d'ésser cridats per tal Departament de OBRES PÚBLIQUES, per un cas similar!

*¡Casar-se? ¡l quin entrenou!
si al cap de l'any ja fossim NOU?*

Doncs esperin-se una mica, que allà và que trona:

En la revista mundial que escriu el gran Briscain, per a la cadena de rotatius de l'univers, es consigna aquesta piula de festa major: «En la Xina s'anuncia avui, la vinguda de VUIT criatures—set nois una nena—rebudes sota el tàlem del Cel, dintre de un «jons» o petit vaixell pescador. En aquesta miserable piragua de pesca, en la desembocadura del riu Perla, la senyora Sam Ting, estant sola, ha portat al món aquesta increïble mostra de feconditat.

Esborrana pensar amb aquella humil barca sense recursos ni higiene, el que haurà passat la infelís mare amb una carga de tal naturalesa. Això es donar al món una xarxada de criatures.

*Casar-se no fora res, per el que's veu
si al cap del any no fossin DEU.*

¡Això ja passa de la mida!

No dec continuar mes: Vendrell, Candelària, Mèxic, Canadà, Brasil, Guayana Anglesa, Xina, quasi fan rodar el cap, i aixís diem: *Roda el món i torna a born.*

JOSEP AIXALÀ

Havana 6 de Setembre de 1934.

ESPERANTISTES

—En reunió general del Grup Esperantista «Fraterco» d'aquesta vila quedà renovada la seva Junta Directiva de la manera següent: President, Francesc Solé; Secretaria, Anita Ferrer; Vis-secretari, Josep M.ª Riera; Tresorer, Anacleto Bergès; Bibliotecària, Maria Martorell; Vocals, Josep Urpí i Josep Ferrer.

—S'acordà trametre el pèsam de l'entitat en nom dels esperantistes vendrellencs a la família del que en vida fou il·lustre vendrellenc i ciutadà exemplar Jaume Carner.

—Per a l'obertura de classes del curs 1934-35 hi ha el propòsit de celebrar una conferència de propaganda de l'Esperanto, que possiblement anirà a càrrec del culte *samideano*, autor de la gramàtica catalana-esperanto «Curs Complet» recentment apareguda per acord del Congrés Esperantista celebrat en aquesta vila l'any passat, en Jaume Grau Casas, molt conegut en les lletres catalanes.

AGRICOLES

Solucions a les crisis vinícoles

El problema palpitant a tots els països vinícoles és actualment la manca de mercats per a expansionar els suc del raïm fermentats, fins a tal extrem, que de no prevenir-nos, en un futur pròxim serà desastrosa la situació del conreador de l'arbust de Noé i tètrica la de l'economia d'aquelles terres que el conreen com a base de llur subsistència.

Cal, doncs, estar amatents i procurar que el mal temps no ens agafi desprevinguts. Així ho entén el director de la revista *Agricultura i Ramaderia*, en Raül M. Mir, el qual en el quadern corresponent al mes actual assenyala els camins més dreturers per a lliurar-se de la caiguda.

Ultra aquest treball, inserta el mateix quadern un estudi sobre el problema de la terra, degut al senyor P. Negre i Pastell, altre sobre vinificació, de l'endèc Ernest Mestre, un estudi econòmic sobre el comerç i explotació de la patata Royal Kidney, per Enric Sala, uns consells per destruir el gram, d'Isidre Rogent i molts altres articles d'actualitat interès els quals posen en tan bon lloc la popular revista de l'agricultura catalana.

Demaneu un número de mostra a l'administració de la mateixa, Trafalgar, 76, i serà tramès a tots els lectors que ho sollicitin.

ELS ADOBS

Les plantes, per alimentar-se, empoïsson el terreny, o sigui, que en treuen aquelles substàncies que conté dissoltes la terra, i que tradueix per adobs.

Heus ací perquè el pagès que li agrada produir sap que com més adobs portarà a la terra, més fruit en treurà d'aquesta, i, per tant, més beneficis. Sovintament, però, ens trobem els pagesos que el fet de no emprar més adobs no és pas degut a desconèixer els seus resultats, sinó que hi ha una altra causa: i és, que moltes vegades es manca

del necessari per adquirir-los aquests adobs. Això és un problema per l'agricultor, que hauria de mirar de resoldre'l. Com?

Una solució ben eficaç i senzilla; la creació de Caixes de Crèdit Rural, que facilitin a l'agricultor tot allò que necessita per a preparar les seves collites. És aquesta una idea molt palesa i que es fa necessària pel desenvolupament del medi agrícola. Però, naturalment, que l'adquirir una certa quantitat a una Caixa de Crèdit suposa haver de pagar interès més o menys reduït, mentre no s'hagi tornat l'import facilitat. Per altra banda, l'agricultor no té seguretat d'adquirir-lo, ja que s'exposa continuament a una pèrdua de collita. Per això senyalaria un altre camí a més del ja referit, que és el d'unir ben estretament l'Agricultura i la Ramaderia, o sigui, la criansa d'animals domèstics.

Amb la criansa d'aquests animals, a més d'obtenir un cert guany, suposa l'aprofitament de varis subproductes, i l'obtenció d'aquests adobs tan indispensables per l'agricultor, i que constitueixen un constant problema.

La seva obtenció, com es pot suposar, és degut als jaços i excrements dels dits animals.

La crisi de les ciutats, les valors agrícoles mal dirigides, interiorment fan que els actuals agricultors ens vegem atacats per aquest malestruc corc de la crisi, que sembla tragèdia a tota la humanitat.

Es per això que cal que millorem nosaltres mateixos, en el possible, els nostres problemes econòmics, ja que no podem d'altra manera gairebé continuar.

Cal, doncs, per a poder avançar, coratge i esforç.

JOSEP FERRÉ

ESPORTIVES

FUTBOL

Sel·lecció Reus Deportiu, 1

F. C. Vendrell, 4

Diuenge el primer equip local contingué al nostre cercle en front onze equips que formaren un onze que portava el nom del Reus Deportiu, reserva o sel·lecció, com sia. La desbandada de l'equip visitant tingué la virtut de desballestar a l'equip local, de tal manera, que sols poden apuntar-se el fet de que la victòria els somrigué. L'equip visitant, pel seu nom, era esperat amb l'interès de fruit una bona tarda, més fou tot a l'inversa sortint el públic descontent d'aquest encontre. No es vulgui creure però que durant l'encontre fosin presenciades aquelles escenes que en altres encontres solen transcórrer i que tant perjudiquen al futbol i denigren als equips que solen arribar-hi. Aquest transcorregué amb tota moralitat i sensatesa, sense que ni un sol moment fos necessari parar el joc. Cal que la directius de l'equip visitant vulgan interessar-se en concertar un nou encontre on el Reus Deportiu torni pel seu bon nom, puig així ho deu al públic vendrellenc.

Resumint senyalarem que aquest encontre sols serví per a que l'equip local realitzés un vertader entrenament.

El Vendrell afil·lerà el següent equip: Vidal; Domingo, Giralt; Mañé, Catà, Fabrós; Guinovart, Diaz, Salvó, Güell, Ivern.

PERE BONSONS

ESPECTACLES

De «fantasia sobre'l mar» està considerada la pel·lícula *I. F. I, no contesta*, presentada al Centre el passat diumenge. Amb aquesta acotació per endavant, l'espectador ja pot anar al cine preparat a acceptar moltes manifestacions que, avui per avui, no son més que somnis fantàstics de una ment febrosa, davant del molt que hi ha per fer, encara, en el món vastíssim de les ciències. Nosaltres ja fa temps que tenim esborrada del nostre diccionari la paraula «impossible»; la vida ens va ensenyant que les utopies d'avui, son les realitats probables en un demà més o menys pròxim. I com que el cinema posseeix unes magnífiques possibilitats espectaculars, pot atrevir-se a fer entrar pels ulls, el que, per ara, no cap en cap cap. *I. F. I, no contesta*, entra de plè en el catàleg de «coses a fer»; les illes flotants instal·lades en punts fixos enllà d'enllà de la mar, hi caben perfectament. I com que està bé com a producció cinematogràfica, el públic va sortir-ne satisfet.

En el cel de la cinematografia hi apareixen, continuament, nous astres; de un parell d'anys ens han quedat eclipsades una munió d'estrelles que Hollywood havia cuidat i polit, amb la seva gran propaganda, perquè figuressin en el primer pla. Ara hi figuren noms nous, completament desconeguts ahir, i més enrevessats encara. L'expansió del cinema europeu (alemany, diríem millor), ha portat una nova constel·lació. D'aquesta es destaca per la seva llum pròpia, Marlita Eggerth, (qui haurà contribuït, també, la composició dels seus noms, els quals, treient-ne les *aches* queden ben simplificats?). Ella és l'estrella de primera magnitud en l'opereta, amb música de Franz Lehar, *El Zarewitsch*, amb enamoraments de Princep, escenes còmico sentimentals, i bona presentació; tot el qual contribuï a que el públic congregat al Tivoli proclamés les excel·lències d'aquest gènere que proporciona l'estar amb satisfacció en el seient.

REFRAN

BIBLIOTECA POPULAR

Biografies d'inventors, industrials i homes de ciència que s'hi troben:

Inventores e industriales —Per Samuel Smiles. Los Héroes del progreso (Inventores e inventos) —Per Alberto Llano.

Flos Sophorum. Ejemplario de la vida de los grandes hombres —Per Xenius.

Arquimedes. —Per M. Vallvé (Los Grandes hechos de los grandes hombres).

Biografía de Andreu A. Comerma i Batalla. —Per F. Ballester i Castelló.

Edison (Los Grandes hombres).

Tomás Alva Edison. —Per J. Poch Noguer. (Los Grandes hechos de los grandes hombres).

Henry Ford. Mi vida y mi obra. En colabora-

ción con Samuel Crowther. Vida de Benjamin Franklin. —Per J. Santelmo (Vidas de grandes hombres).

Benjamin Franklin. —Per J. Baeza. (Los Grandes hechos de los grandes hombres).

Gutenberg. —Per A. de La Helguera. (Los Grandes hechos de los grandes hombres).

Vida de Livingstone. —Per Ruiz y Pablo (Vidas de grandes hombres).

Pasteur (Los grandes hombres).

Isaac Peral. —Per León Villanúa. (Vidas españolas del siglo XIX).

Miguel Servet. —Per A. Martínez Tomás. (Los grandes hechos de los grandes hombres).

Vida de Jorge Stephenson. —Per Samuel Smiles.

Vida de Stephenson. —Per J. Palau Vera. (Vidas de grandes hombres).

Vegeu també les obres i revistes següents: Enciclopedia Universal Ilustrada. Espasa.

Tesoro de la Juventud.

Para saberlo todo para recordarlo todo.

La Science française. T. I.

Filósofos modernos. Descartes... Leibniz.

Larousse Mensuel Illustré.

L'Illustration.

Iberica

Lectures pour tous. Gener i juliol de 1923, novembre de 1926, octubre de 1927, juny i juliol de 1929, febrer de 1930 i abril de 1933.

LA COL·LECCIÓ

«EL NOSTRE TEATRE»

Aquesta afortunada col·lecció ja porta quinze números publicats i, per tant, creiem arribada l'hora de fer un balanç dels beneficis que ha reportat a l'escena catalana, els quals s'ha de reconèixer que són de molta vàlua.

Ha publicat en els seus volums divuit obres que mai no havien estat editades, algunes d'elles ni estrenades. Això ha permès que no solament els quadres escènics amateurs les incorporessin al seu repertori, sinó que ho han fet també les companyies professionals: en el Teatre Circ Barcelonès acaba d'ésser estrenada amb un èxit esclatant l'obra «El Fill de la Ninon» de Domènec Guansé, la qual fou publicada en el n.º 9 d'aquesta col·lecció. L'obra esmentada, com ja feu constar l'autor a les columnes del diari «La Publicitat» del dia 27 darrer, fou estrenada gràcies a haver-la publicada «El nostre teatre».

Els quinze volums publicats contenen obres pertanyents a tots els gèneres teatrals, degudes a la ploma de diversos autors: des dels de més prestigi als que tot just comencen, els quals, però, reuneixen excel·lents condicions d'autor; seran els prestigis i l'esdevenidor.

En el número 15, que ha sortit el dia 1 del mes que som, «El nostre teatre» demostra novament que no vol separar-se de la seva trajectòria; dona a conèixer l'obra estrictament inèdita, «L'home i la bèstia», dels prestigiosos literats Ventura Gassol i J. Carner i Ribalta.

Per al número proper, que sortirà el dia 15 d'aquest mes, «El nostre teatre» anuncia la publicació de «L'Esfondrada», obra estrictament inèdita del jove i ja prestigiós literat Ignasi Agustí.

Sabem per persona ben informada, que l'empresa editora de «El nostre teatre» ja està autoritzada per publicar gairebé totes les obres l'estrena de les quals ha estat anunciada per a la temporada teatral d'imminent inauguració.

«COLOMBO»

CAFÉS MARCA

NAGUABO

CAFÉS SELECTES

DE BON PALADAR, AMB AROMA I FORÇA

CASA FUNDADA EN 1903

Premiats amb medalla d'or a la Exposició de París de 1908

Compri aquests cafés a l'establiment «COLOMBO»

ON ELS HI SERVIRAN AMB TOT ESMER

Representant: A. ESCOFET

Dr. Robert, 10-VENDRELL

TUPINAMBA

La S. A. Tupinamba, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 7 i 14 d'Octubre de 1894.

—A iniciativa del Centre Industrial es determinà portar a terme una campanya a favor de la fira a fi de regenerar-la i evitar la seva decadència motivada per l'abandó que d'anys sufria i per la gran crisi agrícola que dominava al país, assegurant la concurrència dels mes acreditats ramaders catalans.

—Al Col·legi de les Mares Escolàpies s'hi feu una solemne funció religiosa amb motiu de beneir-se la imatge de la Assumpció de Nostra Senyora que amb destí a l'altar major de la església d'aquell Col·legi, tallà l'entès escultor de Barcelona en Francesc de Paula Pagés i Serratos.

—Per l'interés que de vegades pot tenir, copiem a seguit el següent solt que allavors es publicà:

«Estando de veraneo la conocida familia Vidal Mayner de esta villa en su propiedad «Moli del Perot», ha tenido ocasión de descubrir, junto con otras personas allí presentes, y en el cercano Torrent de l'Albornà, varios surgideros de agua ferruginosa en mayor o menor grado de mineralización, practicando tan solo pequeñas excavaciones en las márgenes del citado torrente.

Personas de esta localidad que cuentan algunos años de existencia nos dicen que no es nuevo este hallazgo por haber ellas mismas acudido a dicho punto a beber agua de hierro para curar sus dolencias aunque no precisan el sitio fijo en que brotaba el manantial.

Si a lo que acabamos de consignar como testigos presenciales, se le añade que en los torrentes de Sabartés, Santa Oliva y algun otro punto de aquellas cercanías han aparecido en distintas épocas fuentes de la misma clase, que las aguas torrenciales han cegado o cambiado de sitio, podemos abrigar la íntima convicción de que existe por allí una cuenca del preciado metal o bien una extensa arteria de agua que lo transporta de un sitio más o menos lejano y que deja sangrarse con facilidad, cuando no lo verifica sola, por las endiduras de tales torrentes.

Hay más aún que corrobora nuestro aserto: todos los surgideros mencionados tienen la misma temperatura y en todos aparece el agua con el metal en estado de carbonato ferroso que se reduce, como es sabido, a sesquióxido de hierro (orín) por el contacto del aire, depositándose en el suelo como recubriendo este orín todo el lecho que recorren estas fuentes hasta perderse en el caudal de agua que pasa por el torrente.

No sería por demás que alguno o algunos de los acaudalados propietarios que lindan con los cauces mencionados (cuando no les pertenecen de lleno) gestionaran lo conveniente, consultando el análisis químico y el cálculo económico para llevar a cabo alguna obra o explotación en la que hasta el día de hoy no se había pensado en ella ni remotamente.

—El jutjat del partit interesava la busca i captura de Mariano Royo Casé, apodat Joanet, natural de Calaceite i de 25 anys d'edat, com a suposat autor del robó i assassinat de Teresa Adrogués, comés el 17 de Setembre passat en una masia del terme de Albà.

—El dia 13 del dit mes, a la tarda, va passar per la vila procedent de Calafell i

en direcció a Banyeres, el senyor Bisbe d'aquesta diòcesi, a on es dirigia per a l'endemà beneir la capella del Santíssim Sagrament d'aquella església parroquial.

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts durant la quinzena; aprovar definitivament un suplement de crèdit al capítol XIII; hebre esment d'un escrit del Comitè Organitzador de la setmana gastronòmica; aprovar diverses relacions de despeses; adquirir un impermeable per el nunci municipal; hebre esment d'un escrit de diversos veïns del carrer de Pau Casals en sol·licitud de que sigui instal·lat un llum, i que se els digui que per la Comissió s'estan fent els estudis pertinents per tal de mirar la possibilitat de dotar de llums determinats punts de la vila que estan mancats del mentat element; requerir al propietari dels terrenys del carrer de Puig i Llagostera per tal que procedeixi a cercar-los de par. d de tanca; construir una petita alcantarilla a la sortida del carrer Nou, pel damunt de la cuneta de la carretera, en aquell lloc molt accentuada; arranjar la plaça Macià, col·locant hi una vorera per tal de limitar-la; ratificar la resolució del Sr. Alcalde de nomenar a una mestressa particular per tal que regenti, mentre no siguin nomenades les titulars, les escoles de nenes d'aquesta vila que han quedat vacants; habilitar la Casa del Pardo, propietat de l'Ajuntament, per a traslladar-hi l'actual escola de nenes existent a la plaça del Dr. Murillo; autoritzar al Sr. Alcalde per tal que requereixi al veí d'aquesta vila que conrea els terrenys propietat del Municipi, situats al carrer de Puig i Llagostera, per tal de que s'abstingui de fer cap altra plantació, deixant en un termini de tres mesos, lliure el mentat terreny; requerir als propietaris de solars del passeig de Castellar, per tal que procedixin immediatament a tancar-los, evitant-se així que serveixin com fins ara de diposit d'escombraries; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

Als nostres subscriptors

Tenim quasi enllestida la edició corresponent al dissabte passat, però l'esdeveniment de la actualitat ens impedi acabar la nostra tasca. En reprendre el treball ens trobarem que resultava inservible bona part del que teniem fet, davant quin contratemps adoptarem la resolució de no publicar aquella edició.

NOVES

Els tristos fets esdevinguts des de que no ens hem posat en comunicació amb els nostres lectors, portaren també—com no podia ésser altre—la seva repercussió a vila, si be, sortosament, tot i haver-se secundat la vaga, res de importància succeí.

Direm, però, que la nit del dissabte al diumenge fou de tant fortes emocions que aquesta haurà quedat gravada a la memòria de tots els vendrellencs. La tensió nerviosa a que ens sumí el desenvolupament de la vaga, que durant el dia del dissabte fou aquí absoluta, parant-se inclús a la nostra estació dos trens de passatgers i un de mer-

caderies, les noves que es rebien de les veïnes poblacions de Tarragona, Vilafranca i Vilanova, la incertitud del que anava a realitzar-se i la manca d'orientació, foren elements suficients per a que l'ànima es trobessin, a les vuit de la vetlla, amb avidesa excessiva quan fou radiada la proclamació feta a Barcelona i al balcó del Palau de la Generalitat, de l'Estat Català de la República Federal Espanyola. Des de aquell moment la emoció fou veritablement sensacional i posà en moviment al públic vendrellenc, poguent-se assegurar que aquella nit no descansà ningú, restant durant totes les hores engegats els nombrosos aparells de ràdio, éssent seguides amb vaidesa les noves que s'hi donaven, les quals tenien a tothom compungit per les contínues exhortacions que trametien i per l'inusitat moviment de gent amb armes que circulava pels nostres carrers fins a la nova claror del dia en que s'escoltà la capitulació del President de la Generalitat, que apaigabà les activitats i deixà desencorajada la efervescència.

Es clar que durant aquelles hores passaren coses i es prengueren actituds d'aquelles que aquests cassos solen portar en sí; mes serà just dir que res de transcendència succeí i que, descomptat el sobresalt inevitable, els vendrellencs no hem de doldre'ns de cap extralimitació sensible ni de cap perjudici material.

El diumenge transcorregué normalitzat i aburit, doncs el mercat del dematí fou nul i a la tarda i nit no funcionaren els espectacles, creient tothom que el dilluns es reprendria el treball.

No fou així; el dilluns no entrà ningú a treballar i la vila, pacífica, restà quieta i ensopida, havent la autoritat manat que no es formessin grups i que a les deu de la nit tots els veïns es recolguessin a llurs cases.

El dimarts continuà igual fins al migdia, en que circulà ja algun tren i si be a la tarda ningú es posà tampoc al treball, tothom donà per descomptat que des de'l dimecres al matí s'entraria de plè a la normalitat, com així fou.

Tampoc, que sapiguem, als pobles comarcans ha succeït res de relleu a excepció de Sant Jaume dels Domenys on hi hagué alguna extralimitació. Els revoltosos, el dissabte, cremaren llenya a la porta de la església i després la forçaren i la incendiarren. El diumenge al matí forçaren la casa rectoral que mes tard es diu fou saquejada i malmesades moltes coses, obligant al senyor rector i vicari a vestir de paisà; al poc temps es rebia la nova de que la revolució estava fracassada i es produí una fugida

general dels elements mes significats, deixant hissades al balcó de l'Ajuntament la bandera Republicana, la d'Estat Català i la Comunista.

De la església quedaren destruïts l'altar major i algun altre, éssent malmés tot el seu decorat.

Hem rebut atenta lletra de la senyora Dolors Carcavilla, mestressa que ha sigut d'una de les escoles nacionals d'aquesta vila durant set anys, demanant-nos que amb motiu de deixar la dita escola per a possessionar-se d'una del Prat del Llobregat, on ha sigut destinada per concurs de trasllat, i en la impossibilitat de despedir-se personalment de les moltes deixebles d'aquesta vila que han passat per la seva escola, i de llurs famílies i amitats, ho fessim nosaltres des de aquestes planes, oferint-los la seva llar i la seva amistat ben sincera.

Queden complacuts els desitjos de la senyora Carcavilla, a qui desitgem les millors prosperitats en el seu nou destí, tot i sentint haver la perdut de conveïna.

CLÍNICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA A BARCELONA

Cada dia a la tarda de 2^h a 4^h a les 7

Dilluns i divendres fins a les 9

El dimecres no hi ha visita

TORRENT DE L'OLLA, 94, PRAL. 2.^a

TELÈF. 80566 - TRANVIA N.º 88

Durant aquests dies de Fira restarà exposada als mostradors de la Casa Mumbrú una artística placa modelada en bronze macís i marmol negre destinada a donar el nom del nostre il·lustre compatriota En Pau Casals a una de les places de la vila de Sant Sadurn de Noya.

Veritablement els sadurnins han fet un acte d'alt reconeixement al gran artista, doncs no contents amb donar el nom de Pau Casals a una de les seves millors places, han volgut homenatjar-lo amb aquesta artística placa cisellada mestriolament per l'artista fill de dita vila J. Parellada i executada amb tot rumbo i riquesa de materials quin alt import ha sigut recaptat per subscripció popular i per donatius recollits per els alumnes de les Escoles de Sant Sadurní que no es deixaren cap casa de dita vila per visitar, el que vol dir que al dit homenatge hi han contribuït tots els veïns de la veïna vila penedesenca.

Trametem a la Comissió organitzadora d'aquest acte la nostra efusiva felicitació i amb ella una salutació dels nostres conveïns per tots els de Sant Sadurní que amb tant d'amor volen homenatjar al gran artista vendrellenc, felicitació que fem extensiva al senyor Parellada, autor de la artística placa per l'encert i bon gust que ha sapigut donar a aquesta obra.

La data de la festa del descobriment de dita làpida no ha sigut encara senyalada, si be sabem que hi ha el propòsit de revestir l'acte amb la major solemnitat.

Casa en punt cèntric, en venda
PLANA-VENDRELL

“TINGUI CASA PROPIA”

Terrenys a plaços

Fàbriques a plaços

Granges a plaços

Construim sens fiador, en la Capital o Provincia desde 6 mil a 600 mil pessetes, i desde 600 pessetes entrada, i en lletres desde 50 pessetes mensuals.

“EDIFICACIONES MANCOMUNADAS”

Muntaner, 254, junt a Diagonal-Telèfons 78829 i 73146

“TINGUI CASA PROPIA”

Banc Hispano Colonial

(FUNDAT EN 1876)

Capital: Pessetes 40.000.000 - Reserves: Pessetes 11.300,169'73

Domicili social: RAMBLA DELS ESTUDIS, n.º 1. - BARCELONA

CASA DEL VENDRELL: Dr. Robert, 14 TELÈFON, 14
APARTAT, 5

Compra-venda de valors - Descompte i cobro de cupons i Títols amortitzats
 Custòdia de valors - Girs, Transferències, Cartes de crèdit, Ordres telegràfiques
 sobre tots els països del món - Acceptacions, Domiciliacions, Crèdits comer-
 cials simples i documentaris - Descompte i cobro de lletres - Comptes de crèdit
 amb garanties de valors i personal - Prèstecs sobre mercaderies i personal
 i tota mena d'operacions de Banca i Borsa

COMPTES CORRENTS: A LA VISTA, ABONANT EL 2 % D'INTERÈS ANYAL

IMPOSICIONS A PLAÇ: a 3 mesos, abonant 3 % d'interès anyal

a 6 " " 3'60 % " "

a 12 " o més " 4 % " "

CAIXA D'ESTALVIS: amb llibretes, abonant 3'50 % " "

Servei de Guardioles per l'estalvi a domicili

Agències urbanes a Barcelona

(Sans-Hostafrancs), CREU COBERTA, 124 - PLAÇA PA-
 LACIO, 4 - (Gràcia), SALMERON, 111 - (Sant Andreu), SANT
 ANDREU, 146 - (Poble Nou), PERE IV, 189 - RONDA
 DE SANT ANTONI, 13 - (Clot), MALLORCA, 547
 RONDA DE SANT PERE, 32

Sucursals a Catalunya

Arenys de Mar - Balaguer - Bellpuig - Calella - Cervera - Figueres
 GIRONA - Hospitalet del Llobregat - Igualada - LLEIDA
 Malgrat - Manresa - Mataró - Moncada - Olot - Reus - Santa
 Coloma de Farnés - TARRAGONA - Tortosa - Valls - Vendrell
 i Vilafranca del Penedès

La passada setmana deixà d'existir a Ta-
 rragona, on sofí una delicada operació, el
 conegut industrial de Lletger i bon amic
 nostre en Joan Cortiada.

Trametem als seus familiars la expressió
 del nostre condol per la pena que avui els
 acora.

Amb sentiment ens assabentem d'haver
 traspassat a millor vida a Barcelona, on es-
 tava allit en una clínica en recerca de
 curació d'una greu malaltia, el qui fou bon
 amic en Jaume Poblet i Altmitis, secretari
 que era de la veïna vila de Bisbal del
 Penedès.

En donar la trista nova del seu traspass
 no ens podem estar de remarcar les altes
 virtuts, intel·ligència i bon trem d'aquest
 home humil sempre disposat a secundar to-
 ta campanya catalana i de tendència liberal.
 Home aïmant de la cultura també amb la
 ploma havia contribuït a divulgar belles
 iniciatives i secundar actituds col·lectives
 en favor de la ben entesa ciutadania.

Rebin els seus familiars la expressió del
 nostre sentit condol per tan sensible com
 irreparable pèrdua.

Dr. Escarrà - L'Arboç

RAIGS X

Excel·lents Radiografies Preus Econòmics
 Consulta de 2 a 3 hores convingudes

Dilluns, dimarts i dimecres celebrarà la
 nostra vila la seva anyal Fira de Santa
 Teresa. La tradicionalitat de la nostra fi-
 ra porta sempre aparellada una concurrèn-
 cia ben numerosa de forasters i una ben
 intensa transacció de bestiar, sobretot del
 ram boví. Es de creure que tot i la anor-
 malitat d'aquests dies passats, havent se ja
 restablert l'ordre, no influirà gran cosa en
 el celebrament de la nostra fira, si bé per
 aquell motiu no s'han pogut dur a terme
 els numeros d'atracció i la propaganda
 que es proposava realitzar el Centre In-
 dustrial.

LLICENCIES DE CAÇA, D'ARMA I DE PESCA

PLANA

MAJOR, 10, PRAL.-EL VENDRELL

L'Arxiprestat d'aquesta vila posa en co-
 neixement dels seus feligresos que, degut
 al moviment revolucionari esdevingut du-
 rant aquests dies, s'ha determinat suprimir
 per enguany la Romeria a Montserrat que
 estava anunciada per els dies 24, 25 i 26
 dels corrents.

GORRES I BOINES

el més nou
 ho trobarà

a la

Casa Mumbrú

PREUS BARATOS

Continua el temps sense deixar caure la
 desitjada pluja, trobant-se el terrer ressec
 i empolsat com poques vegades, el que
 priva la preparació dels camps per la sem-
 bradura i perjudica granment la collita de
 l'oli, ja que els oliverars tot i mostrar molt
 de fruit, aquest ha quedat petit i ara es tor-
 na negre i molt d'ell cau ressec.

Amb el fi de cooperar a les festes de la
 fira, dilluns, tarda i nit i dimarts a la tarda,
 al Centre Industrial s'hi celebraran balls
 amb l'orquestrina local Great Jazz, i a la
 nit del dimarts, amb la mateixa orquestrina
 un escollit concert musical i també ball a
 la tarda.

Per demà diumenge, a un quart de quatre
 de la tarda, al Camp Estadi Vendrellenc
 s'hi jugarà un encontre de futbol entre una
 forta selecció del Gimnàstic, de Tarrago-
 na i el primer equip local.

BENJAMÍ JANÉ

del Col·legi d'advocats de Barcelona

Diumenges, al matí
 Dijous, de 3 a 5

Fonda del Centre

Dilluns a un quart de 4 de la tarda al Ve-
 lódrom local hi tindrà lloc una cursa ciclis-
 ta a l'americana. Entre'ls corredors inscrits
 hi figuren els tims Canyardo-Rafecas, Fe-
 rrando-Tudela, Bachero-Pujol, Valent-Gi-
 meno i Ros Benages.

Com de costum al Centre Vendrellenc el
 dimecres a la nit s'hi celebrarà ball de so-
 cietat amb la orquestrina Melody-Jazz.

«Centre Vendrellenc». — Demà, tarda i
 nit: Estrena de la preciosa opereta «Dime
 quien eres tú»; estrena del film sonor «50
 dólares, una vida», completant el programa
 la sempre celebrada «Revista Paramount»
 i la cinta de dibuixos sonors «Vieja
 guardia».

«Tivoli Vendrellenc». — Demà diumenge,
 tarda i nit: «Noticiari Eclair Journal», «A
 media voz», «Por la libertad» i la còmica
 «El pretendiente de mamá».

Dilluns: tarda i nit: «Noticiari», «La gran
 jugada», la recent producció de gran èxit,
 en espanyol «Justicia» i «Los buenos veci-
 nos», còmica.

Dimarts, tarda: «Cordoba» documental,
 «Divorcio en la familia», «Torero a la fuer-
 za» represa, i la cinta en dibuixos «Cum-
 pleaños de Mikey».

Dimecres, sessió vermunt: «A la brava»
 per Tom Mix, «Su primer amor» i «Mikey
 cazador».

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

SECCIO RELIGIOSA

Demà festa de la V. O. T. de Sant Fran-
 cesc a les vuit Comunió general A les nou
 missa cantada. Tarda a dos quarts de qua-
 tre, Catecisme; a les cinc Mes del Roser.
 Trisagi cantat, sermó pel M. R. P. Josep
 de Besalú i benedicció papal als Terciaris.

Mes del Roser continuarà a dos quarts
 de vuit del matí i a dos quarts de set del
 vespre.

Dilluns, Festa de Santa Teresa, les mis-
 ses a les sis, set i vuit; a les nou missa so-
 lemne; al vespre, després de la funció del
 Roser començarà la novena a Santa Te-
 resa.

Divendres, a les set, funció del dia 19 a
 Sant Josep.

Diumenge a les vuit Comunió general
 de tercer diumenge.

Capella del Sant Hospital

Dilluns a dos quarts de vuit missa can-
 tada de Comunió General i a dos quarts de
 sis de la tarda, exposició del Santíssim i
 acabament de la novena a Santa Teresa.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pfi Margall, 15, 1er VENDRELL

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Gregori
 Rafecas Huguet i de Maria Gestí Llori,
 Salmerón, 21.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Pere Papiol Martí, 30 anys,
 Estela, 15; Teresa Segarra Gibert, Santa
 Anna, 76.

Es ven una premsa per vi

en perfecte estat de conservació, es cedirà a preu
 módic. Dirigir-se al cerraller d'aquesta vila Pau
 Socías (a) Traus.

Es ven una pessa de terra

a un quart d'hora de la vila, carretera de Tarragona
 fins als Codols, de set jornals i mig, plantada de
 vinya, ametllers i oliveres. Per informes dirigir-se
 a l'administració d'aquest setmanari.